

WACHTMEESTER VAN BOMMEL
(Der Landgendarm)

Blijspel in drie bedrijven

door

ANDREA DÖRING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WACHTMEESTER VAN BOMMEL – DER LANDGENDARM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANDREA DÖRING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © Andrea Döring
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ben van Bommel - ietwat naïeve wachtmeester, door zijn meerdere afgeschoven naar een klein nest op het platteland

Sanne - zijn verloofde, die geconfronteerd wordt met de vermeende ontrouw van haar Bennie

Ab Ravenzwaai - landbouwer, die geen moeite schuwt de brave wachtmeester weggepest te krijgen

Nora - zijn wederhelft, die hem daarbij dapper terzijde staat, zij het dan ook niet altijd eensgezind

Aafke - hun beider dochter, net als haar ouders, het dubbelspel meespelend, echter niet zonder bedenken

Chris - verloofde van Aafke en tevens dorpsarts, evenals de anderen ook in andermans huid kruipend

Willem Fijnhout - eveneens landbouwer en met betrekking tot de wachtmeester dezelfde verlangens koesterend als Ab

Melissa - net als haar gemaal ook diverse rollen vertolkend, maar lang niet altijd in pais en vrede met Willem

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linkse korte kant een deur, die naar een bijvertrek en de cel voert. Naast deze deur een wandrekje, waarop wat dienstboeken. In de korte kant rechts, overwegend voren, de hoofdingang. Helemaal achteraan een staande kapstok. Tussen ingang en kapstok, aan de wand een soort planbord of grafiek. In de brede achterwand, helemaal links, een deur naar buiten. Deze wordt in de tekst aangegeven met "achter links". Op iets afstand van deze deur een houten bank tegen de wand, plaats biedend aan twee tot drie personen. Daarnaast een wandrek met wat ordners. Iets uit het midden, rechts, een bureau. Daarachter, dus met de rug naar de kapstok, een bureaustoel. Vóór het bureau twee stoelen voor bezoekers.

Dit geheel moet zo zijn opgesteld, dat er aan alle kanten gemakkelijk

omheen gelopen kan worden. Wat in de open ruimte links komt te staan, is afhankelijk van de beschikbare ruimte. Het kan een grote of kleine tafel zijn, met enkele stoelen, of een bankje met bijzettafeltje. Dit onderdeel is niet functioneel, maar dient wel te passen bij het interieur van een politiebureau. Ook eventuele schilderijen aan de muur dienen daarop afgestemd te zijn. Een portret van de koningin is in dat geval wel aangebracht. Als het spel begint, is het toneel één grote chaos. Maar na het beëindigen van de aankleding, moet het er dus uitzien als hierboven aangegeven. Zij nog opgemerkt, dat de diverse vermommingen beslist niet professioneel mogen zijn, eerder dilettantistisch, omdat de oorspronkelijke personen duidelijk herkenbaar moeten blijven.

EERSTE BEDRIJF

Het enige dat op zijn plaats staat is het bureau, met daarachter de stoel, alsmede de houten bank tegen de achterwand; voor de rest is het één grote janboel, gevormd door: een klein en een iets groter wandrek, telefoon, asbak, papierkorf, mand met ordners, korf met dienstboeken, kussens voor op de bank, wat stoelen, tafel, met daarop nog opgevouwen kleed, schilderijen, een soort planbord of grafiek, staande kapstok, vaas met bloemen, tafellamp, emmer met schrobber, spons in een bak met water; de aanwezigen zijn doende de kamer in te richten, Melissa is net klaar met het schrobben van de vloer, Aafke keert nog heel even, Nora sponst de meubelen.

Ab: *(heeft net zogenaamd een spijker in de muur geslagen)* Ik zou om de verdomme wel kunnen janken!

Willem: *(het wandrek, dat hij gereed hield, ophangend)* Hier is er nog een!

Nora: Waar hebben jullie het eigenlijk over? *(Ab en Willem, nu met het andere wandrek doende, reageren niet, Nora onderbreekt haar werk)* Ik vroeg de heren Ravenzwaai en Fijnhout iets! *(gaat, als ze geen antwoord krijgt, schouderophalend met haar bezigheid verder)*

Ab: *(tot Willem)* Zei daar iemand wat?

Willem: Mij leek het ook alsof ik iets gehoord had.

Melissa: Hou toch op met dat halfzachte gedoe alsjeblieft! Alleen vanwege het feit, dat jullie deze ruimte nu niet meer kunnen gebruiken als oefenlokaal voor de dartskampioenschappen, hoef je je niet nog debieler te gedragen dan je al bent!

Ab: Zeg, Willem, nu dacht ik toch echt gehoord te hebben, dat iemand iets zei.

Willem: Als je er zeker van bent, zouden we misschien eens kunnen informeren of *(doelt op beide dames)* ze iets van ons willen. *(de vijf zijn gedurende deze dialoog druk doende de kamer in te richten; voor wat nog opgehangen moet worden, zijn reeds spijkers ingeslagen, iemand moet ergens de telefoon aansluiten, de mannen doen alles samen)*

Ab: Denk je dat dat wenselijk zou zijn?

Willem: Geen idee.

Ab: Zullen we het eens uitproberen?

Willem: Lopen we wel het risico, dat er weer van allerlei bevelen op ons afkomen, of misschien wel verwijten.

Nora: *(grijpt de bezem, in werphouding)* Of de bezem!

Aafke: *(haar tegenhoudend)* Nee ma, laat die twee gehaktballen toch.

Als ze zichzelf per se belachelijk willen maken, moet je hen dat plezier niet ontnemen. (*ontneemt haar de spons, gaat de stoelen doen*)

Melissa: Dat is waar Nora, heeft Aafke helemaal gelijk bij. Wij kunnen er immers ook niets aan doen, dat het politiebureau nu weer bemand wordt. En als ze zich happy voelen in hun rol van gefrustreerde dwarsliggers, laat ze dan.

Ab: (*tot Willem*) Heeft die van jou dat gezwollen toontje altijd al gehad?

Willem: Zolang ik haar ken.

Ab: Gossie zeg! En waarom ben je dan met d'r getrouwd?

Willem: Och jongen, dat heb ik mezelf al zo vaak afgevraagd.

Melissa: (*emmer met water grijpend*) Wat zei je daar, jij jichtig kameel?

Ab: (*zich met Willem achter het bureau verschuilend*) Blijf met dat water uit de buurt! Denk aan het bureau!

Aafke: Nu hou toch eindelijk eens op met dat gedonder! Moeten jullie je dan werkelijk om elke kleinigheid in de haren vliegen?

Nora: (*tot Aafke*) Of je gelijk hebt, kind! (*tot de mannen*) Aafke heeft meer verstand dan jullie twee samen! En kunnen wij er soms iets aan doen, dat hier weer een politiebureau geïnstalleerd wordt?

Willem: (*tot Melissa*) Mevrouw Fijnhout, wat we hier "niet" nodig hebben is een diender en wat we "wel" nodig hebben is een oefenlokaal!

Ab: (*tot de dames*) Bovendien hadden jullie niet meteen hoeven te roepen: (*aapt hen met falsetstem na*) ja, meneer de burgemeester, wij zullen het lokaal wel een grote beurt geven! En het inrichten kunt u ook aan ons overlaten!

Melissa: (*verongelijkt*) Ja zeg, wat bleef ons dan anders over, nadat de burgemeester het zo netjes gevraagd had?

Nora: Zeker nadat jullie als twee ongelikte beren zo tegen hem tekeer waren gegaan!

Willem: Wij hebben hem alleen maar onomwonden aan zijn verstand gebracht, dat we dit lokaal nodig hebben, om ons in alle rust voor te bereiden op de komende dartskampioenschappen!

Melissa: En hij heeft jullie netjes en beleefd aan je verstand gebracht, dat dit gebouw al sinds mensenheugenis een politiepost is geweest en dat ook zal blijven.

Ab: (*in wanhoop*) Maar hoe moet dat dan nu met onze training? (*theatraal*) Slechts eenmaal krijgt men zo'n gelegenheid, om aan een toernooi op dit niveau deel te nemen! Nog nooit heeft de kans, om voor het forum van een breed publiek de hoogste roem te oogsten, zo na voor het grijpen gelegen!

Nora: (*spottend*) Heb je dat gehoord, Melissa? Mijn gemaal, de weledele heer Ravenzwaai, weet zich uit te drukken! (*verachtelijk tot*

Ab) Man, je had politicus moeten worden! Die verkopen hun pakjes gebakken lucht op precies dezelfde manier!

Aafke: (*druk doende*) En jullie kunnen toch zeker, net als voorheen, in je stamcafé oefenen! (*met bak water en spons af in links, in zichzelf, maar toch duidelijk hoorbaar*) Komen sowieso niet verder dan de voorronden.

Willem: (*ontzet*) Niet verder dan de voor... Ab, heb je dat gehoord?

Ab: Laat dat onnozel schaap toch kletsen! Wij gaan ervoor en staan straks op het ereschavot!

Nora: Eén ding is zeker, jullie gaan in elk geval niet gebukt onder valse bescheidenheid.

Ab: Zeg Willem, ik heb de indruk, dat die ons niet serieus nemen.

Willem: (*met ingehouden woede*) Aha, heb je het eindelijk door?

Ab: (*kwaad*) Maar daar komen ze dan nog wel achter! (*af via rechts*)

Willem: (*die net de kussens op de bank wilde leggen*) Hé zeg, waar ga je naartoe? (*laat kussens op de grond vallen*) Wacht man, ik ga met je mee! (*hem vlug achterna*) Wacht nou even! (*af*)

Nora: (*kussens oprapend, tot Melissa*) Heb je het ooit zo zout gevreten?

Melissa: Nou ja, in zekere zin kan ik toch wel begrip opbrengen voor hun onwil en tegenzin. Je hebt immers zelf gezien, met hoeveel enthousiasme ze aan het werk geslagen zijn, om hier hun permanent oefenlokaal van te maken.

Nora: Dat is waar. Vanaf dat moment is Ab zelfs niet meer in de kroeg geweest! En je zult het niet geloven, maar hij is, om fit te blijven zelfs aan het joggen geslagen!

Melissa: (*spottend*) Zeker om zijn bierbuik te camoufleren!

Nora: (*kwaad*) Hola zeg, hoe spreek jij over m'n man? De jouwe ziet er ook niet veel beter uit!

Aafke: (*inmiddels op van links*) Zo, in de bijkamer is ook alles in orde. Zelfs de cel is nog brandschoon. En laat het nu alsjeblieft eens gedaan zijn met dat gekrakeel, ja! Jullie zijn nog erger dan de mannen! (*zuchtend*) Ben ik blij, dat Chris en ik dergelijke stresssituaties niet kennen.

Melissa: (*spottend*) O ja, meneer de huisarts. Die heeft gestudeerd en van dezulken mag men ook niet verwachten, dat ze zich daarna nog moe maken.

Aafke: (*droog, nog het een en ander op z'n plaats zettend*) Mag ik even constateren, dat we het toevallig niet over mijn verloofde hebben en er bovendien beter aan zouden doen ervoor te zorgen, de boel aan de kant te krijgen, voordat die smeris komt opdagen en mogelijk gaat denken in de een of andere negorij terecht te zijn gekomen!

Nora: *(is achter het bureau gaan zitten, peinzend)* Als ik dat zo eens door m'n hoofd laat gaan...

Aafke: *(verrast)* Oei, mijn moedertje is aan het denken geslagen en dan wordt het doorgaans pas echt link.

Melissa: *(naderbij komend)* Echt waar, Nora, zit jij iets uit te broeden? Laat eens horen?

Nora: Wij zouden bijvoorbeeld vierkant achter onze mannen kunnen gaan staan. *(peinzend)* Stel je voor, dat het ons zou lukken die smeris hier weggepest te krijgen!

Melissa: *(enthousiast)* O ja Nora, dat is een geweldig idee! Dan zouden onze mannen zich hier in hun eigen lokaal op het grote toernooi kunnen blijven voorbereiden! Niet dat ze daar ook maar een schijn van kans maken, maar wij zouden dan in elk geval geen kind meer aan ze hebben.

Aafke: *(lege mand en korf meenemend, enthousiast)* Klinkt niet slecht. En dan zou ik, afgezien van jullie snode plannen, die smeris alvast eens een beetje op de zenuwen kunnen werken met mijn creatie van Roza Slipje, zoals verleden jaar op de gouden bruiloft van opa en oma! *(af via achter links)* De pruik heb ik nog! Zal eens vlug kijken!

Nora: *(nog vlug links en rechts wat beredderend, het vertrek is nu helemaal compleet ingericht)* Ja ja, en dan moeten wij ook maar gaan, Melissa. Zullen dan toch eerst eens het een en ander met de mannen moeten bespreken.

Melissa: Bespreken? Wat dan?

Nora: *(met veger en blik af via achter links)* De manier waarop we die smeris in de luren gaan leggen!

Melissa: *(schrobber en emmer meenemend, achter haar aan, hoofdschuddend)* Over welke luren mag ze het nou hebben en waar zouden die ingelegd moeten worden?

Ben: *(op van rechts, in uniform, waar overheen overjas, zet zijn koffer uit de hand)* Hier ook al niemand! De hele plaats lijkt wel uitgestorven. *(werpt zijn dienstpjet op het bureau)* Zou me verbazen als in dit nest meer dan een handvol mensen wonen. En dan natuurlijk ook nog allemaal zo oud als Methusalem. *(zijn jas uittrekend en aan de kapstok hangend, om zich heen kijkend)* Nou, in elk geval wel gezellig ingericht. Is ook al wat waard. *(koffer nemend)* Zal ik die maar eens eerst aan plaats brengen. *(richting links)* Zal hier wel zijn, denk ik. *(trekt deur open, kijkt)* Nou ja, had ook niet verwacht hier een villa te zullen vinden. *(af, meteen weer terug, jas nemend en uniformpjet)* Kan ik die ook maar beter aan de kant doen. *(weer af in links, meteen terug, treurig, gefrustreerd)* Afgeschoven

naar een plek, waar de wereld met kranten is dichtgeplakt! Gaffer! *(gaat achter het bureau zitten, probeert de stoel uit)* Enkele lichtjaren bij Sanne vandaan. *(haalt brief uit zijn binnenzak, leest)* Liefste Bennie. *(vliegt smiespelend onverstaanbaar over de woorden, dan, duidelijk)* En al heeft mijn vader je dan ook naar een of ander gat gestuurd, om je uit de buurt te hebben, het zal hem niets baten, want met die vetpens van een Brentjes krijgt hij me nooit naar het stadhuis. Voor mij is er maar een, die daarvoor in aanmerking komt en dat ben jij! Je liefste Sanne. *(stopt brief weer weg)* Nou ja, dat geeft de burger in elk geval weer moed. En voorlopig rest me dus niets anders, dan hier op m'n dooie gemak...

Aafke: *(op van rechts, met een niet al te goed zittende pruik op)* Ik zeg goedemiddag!

Ben: *(perplex)* Goe..goedemiddag. Wa..waar komt u dan nu vandaan?

Aafke: *(wijst op de deur)* Hier, door deze deur.

Ben: *(achter het bureau uit)* O zo. En eh, wat zoekt u hier?

Aafke: *(hem met elleboog aanstotend)* Ik zoek niet zomaar iemand! O nee, ik zoek "u"!

Ben: Mij? *(van z'n stuk)* Wel eh, nou ja, dan hebt u me nu gevonden! *(gaat weer achter het bureau)* En eh, wat kan ik voor u betekenen?

Aafke: *(komt flirtend naderbij, hem betekenisvol aankijkend)* Oh, u zou heel wat voor me kunnen betekenen.

Ben: *(verlegen)* Zo bedoelde ik het niet. Ik wilde vragen, wat u naar hier heeft gebracht?

Aafke: Gebracht heeft me niets. Ben helemaal alleen gekomen. *(doet net of ze hem iets geeft, maar heeft niets in haar handen)* Maar eh, ik wil u graag welkom heten en u dit bij deze gelegenheid overhandigen.

Ben: *(steekt zijn handen uit, doet net of hij iets aanneemt)* Wel eh, hartelijk dank zeg. Maar dat was toch echt niet nodig geweest!

Aafke: *(kijkt beduusd)* Lieve hemel, heb ik het warempel voor de deur laten staan. Momentje! *(vlug af via rechts, Ben kijkt hoofdschuddend toe, Aafke meteen weer terug met een korf, waarin wijn, bier, worst, brood, augurken en mosterd)* Hier, ziet u, dit bedoelde ik. *(geeft de korf)* U zou verdorie nog kunnen gaan denken, dat ik niet goed snik ben!

Ben: *(korf aannemend)* Nooit van m'n leven! Hoe komt u erbij?

Aafke: Omdat u me net zo raar aankeek.

Ben: Maar nee toch, dat komt door een mankement aan m'n ogen.

Aafke: *(hem van heel dichtbij diep in de ogen kijkend)* Wat raar, is toch eigenlijk niets van te zien.

Ben: *(ontwijkt haar blik, verward)* Ik eh, ik bedank me in elk geval voor

dit welkomstgeschenk. Maar eh, wie bent u eigenlijk, als ik vragen mag?

Aafke: Ach ja, ik heb me nog niet eens voorgesteld! Sorry! Roza Slipje, weduwe.

Ben: *(ongelovig)* Wie zegt u?

Aafke: Slipje. Roza Slipje!

Ben: *(slikt eens)* Ik geloof, dat ik u nog steeds niet goed verstaan heb.

Aafke: Jawel, u hebt het goed verstaan. Slipje is de familienaam van mijn man zaliger en van thuis heb ik de naam Roza meegekregen. Dus gaat u maar na. En eh, hoe heet u?

Ben: *(met houterige militaire groet)* Wachtmeester van Bommel!

Aafke: *(het op haar tong proevend)* Roza van Bommel! Klinkt helemaal niet slecht. In elk geval beter dan...

Ben: *(aanvullend)* ...Roza Slipje, dat is waar. Maar eh, neemt u me niet kwalijk, ik eh, ik zou me nu graag een beetje willen installeren.

Aafke: Wil dat soms zeggen, dat ik weer moet gaan?

Ben: Weet u, ik heb nog vanalles te doen en heb nu geen tijd meer voor u.

Aafke: Geen probleem. Ik kan toch wachten, totdat u wel weer tijd voor me hebt. *(gaat op de bank zitten)*

Ben: Nou, zoals u wilt. Als u het fijn vindt u hier te zitten vervelen, zal ik u daar echt niet vanaf houden.

Aafke: Vervelen? Helemaal niet! Ik kijk graag toe hoe andere mensen werken. Vooral mannen.

Ben: *(schouders ophalend)* Mij best hoor. U kijkt maar. *(met korf af in links)*

Aafke: *(weer opstaand)* Zo, het begin is gemaakt. Die zal er nog wel achter komen, dat we hier geen smeris kunnen gebruiken. We zullen elkaar nog wel eens tegenkomen, meneer van Bommel, hihhi. *(af via rechts, haar pruik aftrekkend)* Maar nu zijn eerst de anderen aan de beurt.

Ben: *(op van links, met enkele mappen)* U zou toch ook net zo goed... gelukkig, ze is weg! *(legt de mappen op het bureau)* Als ze hier allemaal zo zijn, kan het nog gezellig worden. *(hoofdschuddend af in links; direct daarna een schreeuw van achter bühne rechts, Ben komt meteen aanrennen, rukt deur rechts open om af te gaan, botst met opkomende Ab, nu in kwalijk ruikende stalkledij, met laarzen aan en pet op, Ben, neus dichthoudend en terugwijkend)* Neem me niet kwalijk zeg, waar komt u in godsnaam vandaan?

Ab: Van m'n werk natuurlijk, waar vandaan anders? En eh, met wie heb ik...?

Ben: *(met houterige militaire groet)* Wachtmeester van Bommel. En

wie bent u?

Ab: Windakker! *(geeft hem een stevige hand)* Izechiel Windakker, landbouwer.

Ben: *(zich afwendend)* Ja, dat ruikt men. En u wenst?

Ab: Kijk, dat zit zo... *(ondertussen gescheld van achter Bühne rechts)*

Oh, nu wordt het ernst! *(gehaast tot Ben)* Ik zal het u later wel uitleggen! *(duikt achter het bureau)*

Ben: *(naar hem toe)* Ja maar, wat moet dat nu voorstellen?

Willem: *(lomp op van rechts, ook in overall en met laarzen aan)* Waar is dat ellendig stuk vreten? *(kijkt zoekend rond)*

Ben: *(op Willem af)* Hé zeg, u kunt hier toch niet zomaar komen binnenvallen! Wat zijn dat voor manieren?

Willem: Daar veeg ik mijn kont aan af! Ik zoek die vervloekte Windakker! En hij moet er zijn, want ik heb 'm hier met m'n eigen ogen zien binnengaan!

Ben: En wat wilt u dan van deze Windakker?

Willem: Die ontielijke hufter heeft alweer mijn gras afgemaaid!

Ab: *(achter het bureau overeindkomend)* Die strook gras is van mij, dat heb ik je al duizendmaal gezegd!

Willem: *(langs Ben door)* Ah, daar heb je je verstopt, jij lafaard! *(zitten elkaar nu achterna rond het bureau)* Ik zal jou wel eens even mores leren!

Ab: Blijf met je tengels van me af, jij hebberige aasgier!

Ben: *(springt ertussen)* Ophouden! Onmiddellijk ophouden! Zo gaat dat niet, mijne heren!

Willem: *(schreeuwt)* Mijne heren?! Aan m'n hoela! *(probeert Ab te grijpen)* Een heer ben "ik" misschien wel, maar toch zeker niet die etterbak!

Ab: *(probeert Willem te grijpen)* Moet je dat stuk vullis horen! Ik zal je etterbakken! Lompe vlegel!

Ben: *(grijpt beiden stevig beet, met stemverheffing)* En nu is het gedaan! Hoe haalt u het in uw hoofd om hier een dergelijk onbetamelijk gedrag te komen etaleren?

Willem: Onbetamelijk gedrag? U zou er, als dienaar van de wet, beter voor kunnen zorgen, dat dit misdadig individu binnen de kortste keren achter slot en grendel komt!

Ab: *(schreeuwt tot Ben)* Als hier iemand achter de tralies moet, is het toch zeker wel die uitgekookte hyena daar! *(willen elkaar weer te lijf)*

Ben: *(hen met moeite uit elkaar houdend en meeslepend naar links)* Wie er in voorlopige hechtenis komt, maak ikzelf wel uit!

Ab: Ho, wacht even, vriend! Dat kan niet zomaar!

Ben: En of dat kan! Jullie gaan nu eerst eens een poosje in de cel, om

af te koelen. *(hen afduwend)* En als u beiden weer tot rust bent gekomen, kunnen we het mogelijk nog wel eens over het een en ander hebben! *(deur dicht, Nora en Melissa, trutterig gekleed, op van rechts)*

Nora: Niemand te zien. Ziet ernaar uit, dat ze die smeris inderdaad zo gek hebben gekregen hen op te sluiten. Moeten ze het toch wel goed gespeeld hebben.

Melissa: Geen wonder, zoals die de pee in hebben.

Nora: Nu moeten wij zien onze rollen ook goed over de bühne te brengen, dan... *(Ben op uit links, de twee staan erbij als onschuldige wezens)*

Ben: *(zijn uniform rechttrekkend)* Aha, kijk eens aan! Lijkt wel alsof het hier open dag is vandaag.

Melissa: *(vol overtuiging)* Onze mannen zijn verdwenen!

Ben: *(ijverig)* Moment alstublieft! *(op beide stoelen voor het bureau doelend)* Neemt u eerst maar eens plaats dames, *(gehaast af in links)* ga ik vlug even de benodigde formulieren halen, kunnen we meteen uw aangifte van vermissing opnemen.

Nora: Die zal nog grote ogen maken, als hij erachter komt welke mannen wij missen.

Melissa: Maar al te vlug mogen we hem niet op het goede spoor zetten, anders hebben we er geen plezier van. Eerst een beetje laten smoren.

Nora: Precies. En dan, over een paar dagen, op het juiste moment de genadeklap. Gaat hij meteen zijn boeltje pakken en nokt af. Dat is zo zeker als het amen in de kerk.

Ben: *(weer op, met een map en nu ook met dienstpjet op, heeft de laatste woorden gehoord, neemt achter het bureau plaats)* In de kerk was u dus ook al?

Melissa: Natuurlijk! We zijn meteen voor onze zorgzame mannen gaan bidden, in de hoop, hen weer vlug in onze armen te mogen sluiten. *(beide dames hebben zakdoek tevoorschijn gehaald, snikken en betten hun ogen synchroon)*

Nora: Ze hebben weer eens in elkaars vaarwater gezeten en toen waren ze opeens verdwenen.

Ben: En u hebt er geen idee van waar ze naartoe zijn gegaan?

Nora: Natuurlijk niet! Zouden we anders hier zijn?

Ben: Nee, dat is duidelijk.

Melissa: U bent onze laatste hoop! We weten echt niet meer, waar we het nu nog moeten zoeken.

Ben: Rustig maar. U hebt er in elk geval goed aan gedaan hier naartoe te komen. Vertelt u me eens: hoe waren uw mannen gekleed?

Nora: (*staat op, overlegend*) Tja zeg, hoe liep de mijne erbij? Ik zou het niet zo een twee drie durven te zeggen. (*gaat weer zitten*)

Melissa: (*opstaand*) Die van mij had een bruine broek aan, onder de linker knie opgelapt... of was het soms zijn groene?

Nora: (*opstaand*) Nee, m'n beste, die van jou had een blauwe broek aan. Die met de geflikte winkelhaak op z'n kontzak.

Melissa: (*weifelend*) Denk je?

Nora: Zeker weten! Ik heb die twee toch zelf gezien, toen ze met elkaar stonden te bakkeleien!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto